

Să tremure atomiștii!

Eșecul „blitzkriegului” (războiului fulger) american împotriva lui poporul coreean și înfrângerile pe care invadatorii le suferă din partea Armatei Populare coreene sunt întregite de înfrângerile pe care le înregistrează tabăra imperialistă pe plan politic și diplomatic.

Răspunsul tovarășului Stalin la scrisoarea primului ministru al Indiei, Nehru, a fost primit cu nestăvilită bucurie de către toți doritorii sinceri de pace. Ei l-au înscris pe steagul lor de luptă ca fiind mijlocul sigur pentru a localiza și stinge incendiul provocat de ațâțorii la război în Coreea.

Refuzând să accepte calea pașnică indicată de I. V. Stalin, imperialiștii americano-englizi s'au demascat pe deplin „Nu pace, ci înarmare, profituri, sânge și ruină” — comandă lacheilor săi Wal-Street.

Truman profită de intervenția americană în Coreea pentru a decretă punerea pe picior de război a Statelor Unite și pentru a întei prigoana fascistă antidemocratică.

Conferința adiunților ministrilor de externe al țărilor din Pactul Atlanticului, care se ține în aceste zile la Londra, are de scop — potrivit știrilor din presa imperialistă — intensificarea militarizării țărilor din Europa apuseană.

Din ordinul stăpânilor americani, se înmulțesc provocările pretutindeni unde americanii au un li Săm Man; în Germania Occidentală, în Iran, în Turcia, în Grecia și îndeosebi în Iugoslavia de sub călcăitul celui mai abject slugoi imperialist — provocatorul Tito.

Dar nu numai atât. Pofa de sânge a hienelor care adulecă noi prăzi bogate de tineri în floarea vârstei este nesățioasă. Monștrii imperialiști răvânesc la arme care să prefacă dintr'odată în mormane de cadavre cât mai multe trupuri omenești. Atomiștii își au țesut din minți. În-venturată ațâțorii la război Churchill, salufând complicitatea engleză la agresivitatea americană, înaltă în Parlamentul englez osanale bombe atomice „atotsalvatoare”.

Deputatul englez Roberts, congresmenii americani Bruster și Bentsen, fizicianul reacționar american Compton au cerut să fie aruncată bomba atomică în Coreea. La care, alți atomiști au apreciat că, dat fiind costul bombelor, nu este indicată aruncarea ei în Coreea, unde populația este rară. Pentru a fi rentabilă, bomba trebuie să fie aruncată în centrele masiv populate, cu peste 10.000 locuitori pe kilometru pătrat. Asasinatul în masă trebuie să fie rentabil canibalilor imperialiști!

Culmea cinismului, degradării, ticăloșiei sângeroase a atomiștilor au atins-o membrii așa numitului „Comitet internațional pentru studiul problemelor europene”. În această asociație anglo-franceză, sub egida americană, s'au adunat câteva dintre cele mai respingătoare lepădături ale genului omenesc: dintr-francezi Paul Reynaud, ministrul propar al Franței, ziaristul reacționar Maurice Schuman, „socialistul” de dreapta Le Troquer, radicalii Paul Bastide și Bonafous, Paul Claudel, care printr-o ironie a soartei este... vicepreședintele Comisiei O.N.U. pentru drepturile omului; iar dintre englezii ultrareacționarilor lord Wansittart, unul din principalii vinovați al complotului dela München, lordul Brabason, mareșalul Bennet și alții.

Raportul publicat recent de acest „Comitet” expunea un plan care cerea folosirea pe scară largă a bombelor atomice, a baciliilor și otrăvurilor care să distrugă oameni, animale și plante, a gazelor de tot felul, pomenea chiar despre un război așa zis meteorologic.

Paul Reynaud, Vansittart și alții au fost aceia care au sugerat efectuarea „operațiilor de aruncare a gândaților de Colorado”, care să distrugă recoltele de cartofi din R. D. Germania, din Polonia, Cehoslovacia! Grozavile Maidanucului și Treblinkă sunt palide pe lângă masacrele la care răvânesc epigonii lui Hitler, zeloși să-și întrecă maestrul.

Furia turbată a agresorilor imperialiști nu isbutește însă să intimideze popoarele care au tras din experiența trecutului războaie prețioase învățăminte.

Politicii de război, de a sasinare în masă a populației pașnice, promovate de imperialiștii americani și slugile lor, l se opune zidul mișcării mondiale a partizanilor pașnici, din zi în zi mai unit, mai puternic, mai

combativ. Milioane de noi semnături pe Apelul dela Stockholm — acesta a fost răspunsul prompt și răspicat al popoarelor la intensificarea agresivității lagărului imperialist. Peste 250 milioane de semnături s'au așternut sub Apel până în prezent, dintre care peste 50 milioane după începerea agresiunii americane în Coreea. Chiar și în Statele Unite au fost strânse peste un milion de semnături, dintre care 400.000 după deslătuirea de către Truman a războiului în Coreea.

Această demonstrație grandioasă a voinței de pace a popoarelor îi îngrozește pe ațâțorii la război! Faptele de zi cu zi arată că avântul mișcării mondiale pentru apărarea păcii pune din zi în zi tot mai multe stavile în calea planurilor sângeroase ale monștrilor imperialiști. Tot mai mult ies la iveală crăpăturile, fisurile din lagărul războiului. Astfel, numeroase guverne satelite — care desigur au proclamat sprijinul lor agresivității americane în Coreea — au refuzat discret sau au ezitat să trimită trupe în Coreea. Chiar în sântul unui regim atât de infidel Statelor Unite, cum este cel turcesc, hotărârea de a trimite mercenari în Coreea a stârnit divergențe între partidele de guvernământ. Treizeci de parlamentari laburiști au cerut să se dea curs soluției preconizate de tovarășul Stalin în răspunsul către Nehru.

Fără îndoială că schimbarea de atitudine intervenită în rândurile celor trezeci de deputați se datorează presiunii masselor doritoare de pace.

Lupta partizanilor păcii devine astfel tot mai rodnică. Nu numai pățiri largi ale micii burghezii și elemente mai raliste ale burgheziei își manifestă din ce în ce mai fățîș rezervele față de nebunia agresivă a imperialiștilor americani. Ziarele burgheze din Aps vorbesc mereu de acel curent pe care el îl denumesc curentul în favoarea „neutralității”.

Dar deosebit de important este faptul că chiar și unii dintre cei mai teroci ațâțorii la război sunt adânc impresionați, înfricoșați de creșterea impetuoasă a forțelor păcii.

Plină de învățăminte este poziția atomiștilor dela famosul „Comitet internațional pentru studierea problemelor europene”. După ce a fost dat publicității, raportul Comitetului a stârnit indignarea profundă a opiniei publice democratice de pretutindeni, a partizanilor pașnici din Franța care au declarat că vor considera criminali de război pe autorii ticăloșului „raport”. Aceștia cuprinsi de spaimă s'au sbatut din răpuțeri să-l reneghe, să-și caute un alibi, să părăsească „Comitetul” asemenea soarecilor de pe o corabie care se scufundă. Ei au pretins că nu au avut cunoștință de cuprinsul său. Aceste afirmații mincinoase au fost demascate însă în scrisoarea adresată de secretarul general al Comitetului, Borell, președintelui său Reynaud, scrisoarea în care se subliniază că toți membrii Comitetului au cunoscut raportul și l-au aprobat. Fiecare dintre canibali imperialiști a încercat apoi în mod laș să arunce răspunderea asupra celuilalt. Este evident că chemații la realitate fiecare dintre ei era pătruns de spaima că va trebui să dea socoteala în fața conștiinței popoarelor. Înaintea ochilor fiecăruia dintre ei ruia, probabil, imaginea bestiei dela Wilhelmstrasse, care s'a sinucis cu soriocăică, sau a spânzuratului de care a fost atârnat odiosul Mussolini. Apelul dela Stockholm a devenit până într'atăt o lege internațională, încălțării jancii atomiști au și început să-și resimță efectele. SEN-TE ACEIA CARE VOR CUTETA SA FOLOSEASCA ARMA ATOMICA SI INTRAT IN VIGORE.

Partizanii păcii au posibilitatea să prefăușcă primele roade ale luptei lor. Dar tocmai aceasta trebuie să constituie imboldul pentru un nou avânt în lupta pentru pace. În preajma Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din țara noastră, să intensificăm mereu activitatea de demascare a ațâțorii la război imperialiști și a slugilor lor, de teapa călăuzului Tito. Numai întind zi de zi loviturile date haitei ațâțorii la război vor putea fi sfărâmate uneltirile lor criminale. Dacă fiecare om iubitor de pace la postură de muncă și de luptă își va înțeci eforturile, pacea va fi câștigată.

Unit, hotărâți, mereu mai combativi, având în frunte Uniunea Sovietică și pe marlele Stalin, forțele păcii vor învinge.

* SERIA III ANUL XIX Nr. 1801 4 PAGINI LEI 4 Miercuri 2 August 1950

Muncitorii și tehnicienii își sporesc angajamentele în cinstea zilei de 23 August

Oamenii muncii din țara noastră sunt hotărâți să întâmpine marea zi de 23 August — ziua eliberării Patriei noastre de sub robia fascistă de către glorioasele Armate Sovietice — cu noi și însemnate succese în producție.

Dorinți să facă din fiecare zi de muncă o zi de noi succese în lupta pentru Plan, în lupta pentru pace, muncitorii și tehnicienii din numeroase întreprinderi au hotărât în cadrul grupelor sindicale să intensifice eforturile în întrecerea socialistă. În acest scop, ei își iau noi angajamente în lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului, pentru introducerea ordinii și evidenței în întreprinderi, pentru un regim sever de economii.

Publicăm mai jos o parte din angajamentele în cinstea zilei de 23 August, luate de către muncitorii și tehnicienii dintr-o serie de întreprinderi fruntașe, distinse cu Drapelul Roșu al producției.

Muncitorii dela schela „Muntenia” — Băicoi sunt hotărâți să realizeze program lunar de producție până la 23 August

Muncitorii și tehnicienii schelei petrolifere „Muntenia” — Băicoi și-au luat angajamentul să depășească cu 6% programul de foraj pe intervalul 1—23 August, să introducă metoda sovietică a automatului țigii patrate la toate sondele aflate în foraj, să aplice metoda sovietică de foraj rapid cu două pompe în paralel la încă cinci sonde.

ÎN DOMENIUL EXTRACȚIEI DE PETIT, MUNCITORII ȘI TEHNICIENII SCHELEI „MUNTENIA” — BĂICOI ȘI-AU LUAT ANGAJAMENTUL DE A ÎNDEPLINI PROGRAMUL LUNAR DE PRODUCȚIE PE ÎNTEREGA LUNĂ PÂNĂ LA DATA DE 23 AUGUST.

În același timp, conducerea schelei și-a luat angajamentul ca până în ziua de 23 August să introducă și să urmărească la un număr de 17 instalații evidența zilnică a prețului de cost, să stabilească consumuri specifice la 28 de instalații, să mărească parcul existent de mașini cu încă două camioane. Deasemenea, conducerea schelei și-a angajat să construiască până în ziua de 23 August 3 barăci de aprovizionare în cuprinsul schelei.

Motoare peste plan

La chemarea comunistilor din secția de bobină — secție fruntașă în producție — muncitorii și tehnicienii întreprinderii Electro-Motor Timișoara, în cadrul constăturilor pe grupe sindicale, și-au luat următoarele angajamente în cinstea zilei de 23 August: să termine întreg programul pe luna August în kilowati și

la această dată 88% din planul anual de prototipuri. Muncitorii și tehnicienii dela întreprinderea Electro-Motor și-au luat deasemenea angajamentul de a lupta pentru înlăturarea disciplinei financiare a întreprinderii, pentru îmbunătățirea frecvenței la lucru, etc.

Minerii dela Comănești vor da cărbune mai mult, mai bun și mai eficient

În întâmpinarea zilei de 23 August — ziua eliberării țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică — muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii exploatarei carbonifere Comănești au hotărât să depășească planul de producție cu 5%, să mărească productivitatea muncii cu 3% față de semestrul I, să reducă prețul de cost cu 2% față de cel planificat, să facă economii de materiale cu 10% față de plan, și să îmbunătățească cu 7% calitatea cărbunelui față de cel din semestrul I.

Deasemenea administrația întreprinderii și-a luat o seamă de angajamente concrete în cinstea zilei de 23 August, printre care: de a pune la dispoziție 20 de apartamente noi pentru 20 de familii de muncitori fruntași în producție, evidențiați în muncă și tehnicieni merituoși; de a amenaja încă 100 de paturi în dormitoarele pentru muncitorii flotanți; de a renova și vărua cantinele dela cele cinci sanctii mari și dela sanctiul Atelierelor Centrale; îmbunătățirea calității mesei la cantină și înlăturarea ei cu 5% prin aprovizionarea cu alimente din resurse proprii.

Inaugurarea locuințelor muncitorești dela uzinele „Steagul Roșu” — Brașov

BRAȘOV (dela corespondența noastră). — Duminică 30 Iulie a. c. într-un cadru festiv au fost date în folosință muncitorilor dela uzinele „Steagul Roșu” — Brașov primele 108 apartamente și 30 garsoniere din orașul muncitoresc.

Printre fruntașii în producție care au primit în folosință noile locuințe sunt tovarășii: Dubovschi Grigore,

Luând în primire cheile locuințelor, muncitorii au mulțumit Partidului și Guvernului pentru grija ce o poartă celor ce muncesc, luându-și noi angajamente în lupta pentru creșterea producției și productivității muncii, pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat.

Lucrează în contul anului 1951

CONSTANȚA (dela corespondența noastră). — Urmând exemplul minierului fruntaș Barza Iosif dela Lupeni, numeroși muncitorii dela S.R.T. Constanța luptă în întrecerea socialistă pentru a-și îndeplini înainte de termen sarcinile ce le revin în cadrul Planului de Stat.

Succese importante a obținut Spătaru Ion, sudor electric, care executând diferite

Inițierea Comitetului pentru repartizarea combustibilului

Print-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a fost inițiat pe lângă Consiliul de Miniștri, Comitetul pentru normarea și repartizarea combustibilului și lubrifiantilor.

Președinte al acestui Comitet a fost numit tovarășul I. Ramchet. (Agerpres).

Avansuri în grâu după numărul de zile-muncă

ARAD (dela corespondența noastră). — Conducerea Gospodăriei Agricole Colective „Grivița Roșie” din Vladimirescu Arad a sosit cu avansuri în cereale se cunosc fiecărui membru după numărul zilelor-muncă făcute. Duminică înainte de amiază membrii gospodăriei colective au primit avansul ce li se cuvenea. Cei care au muncit bine și n'au avut absențe dela lucru s'au dus spre casa cu căruțele pline cu saci. Tovarășul Turcu Floarea de pildă, care a făcut 172 zile-muncă a dus acasă 518 kg. grâu și 103 kg. ovăz. Aceasta este o mică parte din

câte 542 kg. grâu. Bacși Vasile a încărcat pe căruța 1052 kg. grâu avans, răsplata lucrului; celor patru membri ai familiei sale.

„Niciand în viața mea eu nu am adus atât grâu acasă, cât duă azi din muncă mea în gospodăria colectivă.” — a spus Bacși Vasile.

Victor Ion, care a tot lipsit dela lucru nu a făcut decât 45 zile-muncă. La împărțirea avansurilor el a dus acasă numai 145 kg. grâu. Victor Ion și-a luat angajamentul ca pe viitor să nu mai lipsească dela lucru.

Salutul și felicitările Forțelor Armate ale R.P.R. la aniversarea Armatei Populare Chineze

Comandantului Șef al Armatei Populare Chineze, Ciu De Peking

Cu prilejul celei de a 23-a aniversări a Armatei Populare de eliberare Chineze, vă transmitem salutul și felicitările cele mai călduroase din partea soldaților, serienților, ofițerilor și generalilor Forțelor Armate ale Republicii Populare Române.

Forțele Armate ale Republicii Populare Române, alături de întreaga populație muncitorească și țărănească, vă felicităm și vă transmitem salutul și felicitările cele mai călduroase din partea noastră, în lupta pentru înlăturarea și desvôltarea marii Republici Populare Chineze și în apărarea marii cauze a păcii împotriva agresorilor provocatori de război, imperialiștilor americani și englezi.

Trăiască puternicul front al păcii, în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică și conducătorul genial al lumii progresiste, marele Stalin.

General-colonel Emil Bodnăraș Ministrul Forțelor Armate ale R. P. R.

Ordinea de zi a ședinței din 1 August a Consiliului de Securitate

NEW YORK, 1 (Agerpres). — TASS transmite: Secretariatul Organizației Națiunilor Unite a comunicat corespondenților de presă că secretarul general al O.N.U., Trygve Lie, a primit din partea reprezentantului sovietic la Organizația Națiunilor Unite, Malik, o scrisoare datată din 31 Iulie, prin

care-l comunică ordinea de zi a ședinței din 1 August a Consiliului de Securitate. Reprezentantul sovietic cere „ca membrii Consiliului de Securitate să fie informați că ședința Consiliului este fixată pentru ora 3 p. m. (ora New York), în ziua de 1 August.

Ordinea de zi a ședinței este următoarea: 1) Aprobarea ordinii de zi; 2) Recunoașterea reprezentantului Guvernului Central Popular al R.P. Chineze în calitate de reprezentant al Chinei; 3) Reglementarea pașnică a chestiunii coreene.”

Deschiderea Expoziției Economice a R. P. R. la Moscova

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: În Parcul Central de Cultură și Odihnă „Maxim Gorki” s'a deschis la 1 August, pentru prima dată în U.R.S.S., Expoziția Economică a Republicii Populare Române, care oglindește realizările oamenilor muncii din R.P.R. în domeniul industriei, agriculturii, construcțiilor și transportului.

La festivitatea deschiderii Expoziției, președintele Prezidiului Camerei de Comerț a Uniunii Sovietice, Mihail Nesterov, a salutată în numele Camerei de Comerț a U.R.S.S. și a organizațiilor sovietice, economice și de masă, delegația Guvernului Român, în frunte cu ministrul comerțului exterior al R.P.R., Alexandru Bărlădeanu, și pe cel

laltă reprezentanți ai Republicii Populare Române. „Poporul sovietic urmărește cu deosebită atenție renașterea și dezvoltarea țărilor de democrație populară, a declarat Nesterov. Poporul sovietic se bucură de succesele realizate de oamenii muncii din R.P.R. în construirea vieții noi Uniunea Sovietică și acordă poporului român ajutor sincer în vederea dezvoltării industriale și a creșterii avântului ei național”. Nesterov a mai subliniat că schimbul de mărfuri între Uniunea Sovietică și R.P.R. este în continuă dezvoltare.

A luat apoi cuvântul ministrul comerțului exterior al Republicii Populare Române, Alexandru Bărlădeanu, care a declarat că oamenii muncii din R.P.R., consideră deschiderea acestei Expoziții în capitala Uniunii Sovietice ca o mare cinste pentru ei. El a subliniat că la această Expoziție au fost prezentate produse ale diferitelor ramuri ale economiei naționale a R.P.R.: Expoziția oglindește ajutorul permanent pe care Uniunea Sovietică l-a acordat Patriei noastre și este o dovadă de recunoștință ale oamenilor muncii din R.P.R. față de Uniunea Sovietică și dragostea nemărginită pentru tovarășul Stalin.

Apoi orchestra a intonat imnul Republicii Populare Române și al Uniunii Sovietice, după care ministrul comerțului exterior al R. P. R., Alexandru Bărlădeanu, a invitat pe cei de față să viziteze Expoziția Economică a R.P.R.

Apoi ministrul comerțului exterior al R. P. R., Alexandru Bărlădeanu, a invitat pe cei de față să viziteze Expoziția Economică a R.P.R.

A început Festivalul Filmului Sovietic

Eri a avut loc la cinematografele „Maxim Gorki” și „Grădina Progresului” deschiderea Festivalului Filmului Sovietic, prin prezentarea filmului „Marele cetățean”.

Au participat numeroși muncitori, artiștii, tinerii și elevii, care au aplaudat îndelung această grandioasă realizare a cinematografului sovietic.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de tov. Nicolae Belu, președintele Comitetului

Filmul „Marele cetățean” evocă viața și personalitatea mareului conducător bolșevic Serghei Mironovici Kirov asasinat mișelește în Decembrie 1934 de bandele troțkiste.

Filmul învață pe oamenii muncii din țara noastră să cunoască rădăcinile adânci, de clasă, ale acțiunilor tuturor diversioniștilor și trădătorilor și să-și unească forțele în lupta dăruș împotriva imperialiștilor ațâțorii la război și a agențiilor lor tătosti. (Agerpres);

PROCESUL grupului de spioni și trădători în slujba serviciului de spionaj al clicii fasciste a lui Tito

Insemnări din sala Tribunalului

Privirile, grele de dispreț și ură ale muncitorilor ce asistă la proces, ale țărănilor săraci și mijlocași sărbi veniți de prin părțile Banatului, se îndreaptă spre boxă. Iar sub greutatea lor, cei 12 acuzați se mișcă nerăsuși pe scaune, privește undeva în gol de parcă căuta un punct de sprijin...

Unul câte unul se ridică să răspundă la apel, Stanioevici Bojdar, în mâinile căruia se concentră o parte din firele spionajului titoist în Banat, Todorov Miloș, fost deputat, secretar general al Uniunii Asociațiilor Culturale Slave din Banat pe care le transformase într-un focar de spionaj și agitație naționalistă, Medici Nicola, sublocotenent al odoazei U.D.B. (Gestapou titoist) fost radiotelegrafist la Ambasada Iugoslavă, Boșco Lațici, fost locuitor în spațiile de presă al Ambasadei Iugoslave la București, fostul invățător Silin Mădalin, și celalții 7 banatieni, elemente ticăloase, străine de interesele și năzuțele poporului muncitor. A venit cealaltă și dea socoteala pentru crimele lor.

Apelul acuzaților și martorilor a luat sfârșit.

În sala mare a Tribunalului Militar nu se aude decât vocea greierului. Filă după filă citește el actul de acuzare. În boxă, cei 12 spioni și trădători ascultă cu privirile pierdute și parcă abia acum își dau seama cât de nesăbuite, de nebanșite, le-au fost planurile. Totul s'a spulberat. Pentrucă toată experiența U.D.B.-ei titoiste, crescută la școala Gestapoului și a spionajului american, toată ticăloșia și lipsa de scrupule a acestor spioni josnici, s'au izbit neputincioase de vigilența maselor, de hotărârea întregului popor muncitor și a însăși populației muncitoare sărbe din Banat, de a păstra curerile dobândite prin căteva jertfe, de a împiedica pe călăuzii titoiști să-și transforme în robii și oarșe de tun în folosul imperialiștilor americani.

Din declarațiile acuzaților cuprinse în actul de acuzare reiese odată mai mult faptul

că banda fascistă dela Belgrad — așa cum s'a văzut de altfel și din procesele Rajk și Kostov — devenise o agenție a imperialismului american încă din vremea celui de al doilea război mondial. Într'adevăr, în primele luni după 23 August, în vreme ce glorioasa Armată Sovietică abia eliberase pământul Patriei noastre ca și al Iugoslaviei și împreună cu armata noastră gonea din urmă pe cotorpitori titoiști, agenții spionajului titoist au și trecut să organizeze în spațiile de divestigație și spionaj, căutând să submineze spațele frontului. Ei s'au aruncat asupra Banatului, răbindu-se să folosească rașnițele agențiilor de spionaj hitleriste în vederea punerii bazelor unei noi coloane a 5-a aflate de data aceasta în solda imperialismului american.

Ștind că nu pot arăta în mod deschis scopurile mârșave pe care le urmăresc, agenții titoiști au început să facă să pătrundă în rândurile populației sărbe din Banat spiritul naționalist sovietic propagat de Tito, urmărind ca prin aceasta să-i adoarmă pe cei care s'au lăsat păcăliți de propaganda de pace și de fraternitate, s'o împiedice să integreze adevăratele teluri ale fasciștilor dela Belgrad.

Bandiții titoiști dela Belgrad știu doar că ar fi fost sfâșiați de propriul lor popor dacă ar fi scăpat un singur cuvânt despre misiunea murdă ce le-o încredințaseră stăpânii lor americani, aceea de a restaura capitalismul în Iugoslavia, de a transforma Iugoslavia în colonie americană, de a transforma Banatul, Macedonia, Pirin și alte teritorii în subolonii și mai crunt exploatare. Maestri ai duplicității, experți în arta de a fi talere cu două fețe, ei ascundeau sub demagogia lor despre „necesitatea unei Federații balcanice”, planurile lor mârșave de creare a unui „imperiu” titoist în Balcani, în care să fie varite cu sila toate țările de democrație populară, pe care bandiții titoiști se pregăteau să le cotopească spre a folosi popoarele acestora drept carne de tun pentru a alina frezura războiului mondial.

Desvôlind duplicitatea jostnică de talere cu două fețe ce s'au de ani și ani la baza întregii politici a clicii titoiste, actul de acuzare face să crească și mai mult încredințarea în

Zamfir Brumaru (Continuare în pag. 3-a, col. 1-5)

Actul de acuzare în procesul grupului de spioni și trădători în slujba serviciului de spionaj al clicii fasciste a lui Tito (Pag. 2-3) Agresorii și slugile lor titoiste. de NESTOR IGNAT (Pag. 4-a)

Actul de acuzare în procesul grupului de spioni și trădători în slujba serviciului de spionaj al clictii fasciste a lui Tito

Marți dimineață a început în fața Tribunalului Militar din București procesul unui grup de spioni și trădători în slujba serviciului de spionaj al clictii fasciste dela Belgrad.

Completul de judecată, prezidat de general-maior magistrat Alexandru Petrescu, este compus din colonel magistrat Stavrica Gheorghe, colonel Toescu Louis, locotenent-colonel Zănescu Ion, locotenent-colonel Poescu Pogrión.

1. Todorov Milos, fost medic la Vasiu;
2. Bosco Latif, invatator si fost locuitor al atastului Iugoslav din Bucuresti;
3. Medici Nicola, sublocotenent in U.D.B., si fost radiotelegrafist la Ambasada Iugoslavă din București;
4. Adamov Milorad, fost director al morilor de Stat din Clichinda;
5. Bassler Djuro, inginer, fost șef de serviciu la Centrula Petrolifera „Munteniia”;
6. Petrov Jiva, fost monteur de tractoare;
7. Pelovic Angelco, fost invatator suplinitor;
8. Stanoevici Bojidar, fost ajutor mecanic, Timisoara;
9. Silin Miladin, fost invatator;
10. Radosavlevici Svetomir, fost fierar;
11. Milutinovic Nicola, fost funcționar la Cooperativa de Consum din Timisoara;
12. Nedici Vidosa, fost funcționar.

In convingerea actului de acuzare constă în încă din timpul celui de-al doilea război mondial, Tito și-a arătat în slujba serviciului de spionaj al clictii fasciste, asociându-se la spatele declarațiilor de neapartenență la Uniunea Sovietică și despre prietenia cu Uniunea Sovietică, au început pregătirea trădării contrarevoluționare, aducând din nou sub jugul imperialismului anglo-american poporul iugoslav, popor care a pierdut zece de mii de luptători pentru libertate.

Încă din anul 1944 titoiștii — trădători ai poporului iugoslav și ai democrației — au desfășurat o vastă activitate criminală împotriva Republicii Populare Române, creând rețele de spionaj împotriva intereselor poporului român și ale regimului de democrație populară din țara noastră, încercând să cotopească Banatul românesc cu ajutorul armelor.

Acastă acțiune criminală a agenturii fasciste dela Belgrad face parte din completul urzit de imperialismul american și enzelei împotriva țării de democrație populară și a Uniunii Sovietice — împotriva păcii, independenței și libertății popularelor.

Actul de acuzare subliniază că în activitatea sa dumnăvoasă elica lui Tito a folosit ca instrumente ticloase pe acuzatii a căror activitate a fost dovedită de anchetă. Aceasta a fost în evidență că acuzatii — nuși și urăți de mase se surtineau pe elemente reacționare, declarate, exploatare.

Alături de întregul popor muncitor din R.P.R., populația sărbă muncete pentru construirea socialismului și luptă pentru apărarea păcii, luând atitudine hotărâtă împotriva uneltirilor atătătorilor la război americani și a uneltirilor lor, spionii fasciști Tito-Rankovici.

Încă de îndată după eliberarea poporului român de sub jugul hitlerist, de către Armata Sovietică, la 23 August 1944, atunci când alături de ea, forțele noastre armate luptau pentru desfructivă zdrobire a fascismului, Tito — prin agenții săi — a pșit la mizeleasca acțiune de a organiza în spatele frontului rețele de spionaj, dovedind astfel dumnăria lui împotriva forțelor antihitleriste.

Acuzatul Radosavlevici Svetomir, interogată la 11 Mai 1950, arată:

„Organele Securității de Stat Iugoslave (O.Z.N.) au început să facă spionaj în România, regiunea Banatului, începând din 1944, imediat după eliberarea României de către Armatele Sovietice. Paulievici Slobodan, care făcea serviciul la O.Z.N.-a, m'a chemat pe mine și pe Zoran Vuletic din comuna Socol, jud. Caras, în orașul Biserica Albă-Iugoslavia, și m'a spus că vor lucra împreună cu el la formarea rețelei de spionaj, în următoarele centre: Timisoara, Oravița și Clichinda. Astfel a luat ființă un birou la Biserica Albă, pe a cărui ușă era pusă o firmă scrisă „Birou Tehnic”. În realitate, acest birou centraliza informațiile culese din Banat și care erau trimise la Centrul de Informații din Novi-Sad, care era condus de maiorul „Velichi”.

„După eliberare, când au intrat trupele sovietice la Biserica Albă, eu am avut calitatea de conducător al rețelei de informații pentru plasa Biserica Albă.

Pe la finele anului 1944 a venit la Biserica Albă un ofițer din Zrenianin, necunoscut de mine — îmi reamintesc că l-a chemat Mișa — a luat legătura cu mine prin organizația de Partid, care a fost tocmai înființată la Biserica Albă; el m'a spus că trebuie să mă pregătesc pentru munca în România și a promis că ne va crea condițiile materiale. A și accentuat că eu ocazia

Acuzarea este reprezentată prin locotenent colonel Constantinescu Nicolae și maior magistrat Spulber Ion.

Au participat la desbaterile procesului reprezentanți ai presei române și străine și un mare număr de oameni ai muncii.

După apelul acuzare și martorilor acuzării s'a dat citire actului de acuzare.

loș au organizat o rețea de spionaj, recrutând pe Komid Borislav, pe Ianoșev Sima, pe Farkas Romulus, pe Adamov Ivan, pe Erdelen Sava, pe Siamozan Ivan și pe un anume Steva.

El au cules în cursul anului 1945 diverse informații și le transmiseau lui Ranco Luchic, primind dela el instrucțiuni.

Anumite elemente reacționare, fasciste din conducerea Frontului Antifascist Slav din România au fost folosite adeseori de agenții titoiști pentru activitatea de spionaj în România, așa cum rezultă din declarația lui Radosavlevici Svetomir din 11 Mai 1950:

„În luna Ianuarie, împreună cu Vuletic Zoran, m'am dus la Timisoara, unde am luat legătura cu Fenclacchi Rada, presedinte Frontului Slav din România. La inapoierea noastră din Clichinda, eu, împreună cu Zoran, am organizat Frontul Antifascist Slav, care m'a servit pentru a mă mișca legal prin plasa, pentru că să pot culege informații mai ușor”.

Cercetările au stabilit că a-gentura de spionaj se recruta nu numai din elementele naționaliste decompușe din conducerea Frontului Antifascist Slav, dar și dintre a-derenții lui Draja Mihailovici.

În legătură cu aceasta, a-celaz acuzat arată la 9 Mai 1950:

„În urma dispozițiilor primite dela O.Z.N.-a și de a-recruta informatori în Clichinda, ne-am folosit de oameni din Organizația Antifascistă Slavă și de elemente care făcuseră parte din organizațiile lui Draja Mihailovici”.

Acuzatul Radosavlevici Svetomir mărturisește asupra acestora, următoarele în declarația sa din 11 Mai 1950:

„În urma instrucțiunilor primite dela O.Z.N.-a, a-profesorul Gavrilovic Nicolae organize o brigadă de oameni înarmați în Moldova Veche, ca să lupte contra autorităților române”.

Agenții O.Z.N.-ei s'au folosit în activitatea lor de metode fasciste: amenințarea, răpirea și asasinarea.

Martorul Milan Mirov arată:

„Pe cei care nu vor urma sfaturile și ordinele lui Nica Gavrilovic i'a amenințat cu răpirea și asasinarea”.

În Decembrie 1944, sosește camuflat în reprezentanță comercială la Iugoslavia, la Timisoara, principalii spioni titoiști: ofițeri superiori ai O.Z.N.-ei Dusan Ivanovici (Dusco), care mai târziu a fost numit secretar al Ambasadei Iugoslave din București.

În decurs de câțiva ani, până în Mai 1948, el a dus o mărșavă și multiplă activitate criminală.

În Aprilie 1945, bizuindu-se pe agențura sa din Banatul românesc, elica lui Tito vor să convoace la Timisoara un Congres al Frontului Antifascist Slav, încercând să înfățișeze ca fiind a masselor dorința de anexare a Banatului românesc.

În timpul anchetei, acuzatul Milos Todorov declară: „Congresul a trebuit să fie convocat pentru a cere alipirea Banatului la Iugoslavia, potrivit liniei date de guvernul Tito, dela Belgrad”.

Acuzatul Radosavlevici Svetomir, delegat al Clichidei la Congres, prezedează:

„Scopul Congresului a fost alipirea Banatului de Iugoslavia. Acest Congres a fost pregătit de organele O.Z.N.-ei.

În ziua când a trebuit să se țină Congresul a venit și maiorul Gvozdenac, ofițer al O.Z.N.-ei din Novi-Sad”.

Și mai departe: „După sosirea mea la Ambasada, am văzut că pleacă în Banat Dusco Ivanovici, Ranco Zet, Voja Baldjici, unde petreceau câteva zile, iar după întoarcerea lor, eu aveam mult de lucru să transmit telegrame pentru U.D.B.-a. Acest fapt a întărit în mine convingerea că principala lor ocupație era spionajul”.

La Ambasada Iugoslavă din București, încă din 1945 s'au centralizat firele tuturor rețelelor spionajului titoist în România, rolul principal jucându-l DUȘAN IOVANOVICI, secretar al Ambasadei.

Acuzatul Milos Todorov arată: „Dușan Iovanovici este principalul agent al Siguranței Iugoslave pe teritoriul României, între anii 1945—1948”.

Acuzatii și martorii confirmă pedesantregul rolului Ambasadei din București, ca organizatoare și conducătoare a rețelei de spionaj titoist de spionaj în România.

Acuzatul Radosavlevici Svetomir declară: „Zoran Vuletic a luat serviciu la Poliția din Reșița, unde și-a dus mai departe munca de informator fiind legaturla cu Dușan Iovanovici. În acest scop, în anul 1946, Zoran Vuletic m'a propus să fac în Clichinda informații pentru Ambasada Iugoslavă”.

În legătură cu aceasta acuzatul Milos Todorov arată: „Activitatea mea de spionaj Iugoslavă a început în toamna anului 1945, când am primit această sarcină dela Dușan Iovanovici, membru al Siguranței Iugoslave”.

La plecarea lui Dușan Iovanovici dela Timisoara la București, la Ambasada Iugoslavă, pentru conspirativitate activității mele de spionaj, m'a fixat numele conspirativ „B.11”, pe care mi l'a transmis prin Iota Camfer, funcționar la Ambasada Iugoslavă din București. Cu acest nume conspirativ am semnat rapoartele informative, pe care le-am transmis lui Dușan Iovanovici”.

În acuzatul Stanoevici Bojidar, fost secretar al Uniunii Asociațiilor Democratice Culturale Slave, vorbind despre rolul lui Dușan Iovanovici în organizarea rețelei de spionaj condusă de el în țara noastră, declară:

„În toamna anului 1946 m'am întâlnit cu Dușan Iovanovici la Organizația Slavă. Plecând eu în oraș, el m'a vorbit despre munca informativă a U.D.B.-ei pe teritoriul R.P.R.”.

„Dușan Iovanovici m'a înscărunțat cu misiunea de a lua legătura cu doi agenți ai U.D.B.-ei care lucrau mai de mult pe linie informativă cu Conclul Borislav dela Sănnicolau Mare și Silin Miladin dela Dinaș”.

După directivele lui Dușan Iovanovici, Stanoevici Bojidar și Silin Miladin au trecut la rândul lor la recrutarea de spioni pentru U.D.B.-a.

Asfel, Stanoevici Bojidar, a recrutat pentru U.D.B.-a pe Danicil Stolan:

„În toamna anului 1947, după reînnoțarea mea dela linia ferată a șinelorului Samat-Sarajevu, din Iugoslavia, Dușan Iovanovici m'a însărcinat ca să recrutez din țările care s'au evidențiat acolo, 2-3 oameni, care sunt devotați lui Tito, pentru a furniza informații U.D.B.-ei. Astfel, după un timp, eu am recrutat pentru această activitate pe Milicil Rada, tânăr din Sarajevu și Danicil Stolan din Sănnicolau Mare”.

În Silin Miladin arată și el: „Pe la sfârșitul lunii Iunie 1946, a venit la mine această Pala Stolanov și m'a propus să semnez un angajament pentru O.Z.N.-a, prin care mă angajam să furnizez informații cu caracter politic și economic.”

Am organizat un grup de informatori compus din Selin Velmir, Radanov Jiva, Mirov Jiva, Mirov Djuro și Iovin Mita”.

Dusan Iovanovici, personal, dicta textul angajamentelor, cum arată în legătură cu aceasta unul din recrutați, acuzatul Stanoevici Bojidar:

„Dusan Iovanovici, după ce l-am expus origina socială și ce fel de oameni sunt, a acceptat și m'a spus să le luau angajamente scrise pentru a da informații U.D.B.-ei. Dușan Iovanovici m'a dictat textul angajamentelor”.

Acelaz acuzat arată că spionii primeau nume conspirative pentru acoperirea activității lor:

„Informatorii primeau nume conspirative cu care semna rapoartele pe care le trimiteau”.

Organele Securității de Stat Iugoslave, prin Dușan Iovanovici, secretar al Ambasadei Iugoslave din București, au organizat în Banatul românesc, o rețea de informații. PENTRU CREAREA ACESTEI REȚELE AU FOST FOLOSII INVATATORII SI PROFESORII IUGOSLAVI, PRECUM SI UNII MEMBRI MAI IMPORTANTI AI UNIUNII”.

Îar Lazăr Adamov, invatator Iugoslav, declară: „În 1947, fiind chemat în casa lui Milan Todorovic de către Dușan Iovanovici, care m'a dat să îscăles un angajament pentru U.D.B.-a Iugoslavă, prin care mă obligam să furnizez informații Iugoslave, m'am dat seama că prin semnarea angajamentului, m'am pus în serviciul Iugoslav, fiind astfel spionul acestei țări”.

„Tot cu ocazia aceasta, Dușan Iovanovici m'a dat instrucțiuni, referitor la informațiile ce trebuie să le culeg și să le transmit”.

Concentrarea rapoartelor informative se făcea la Timisoara, era depunându-se până la sfârșitul anului 1947, la Gorjia Todorovic, fosta funcționar la librăria „Cartea Iugoslavă” și de aci înainte la invatatorul Iugoslav Panta Luchic. Transmiterea lor se făcea cel puțin odată pe lună. Dușan Iovanovici deplasându-se la Timisoara pentru a le lua, sau primindu-le la București prin Panta Luchic și Milos Todorov.

Dusan Iovanovici deplasându-se în Banat se întâlnea cu principalii spioni, instruirendu-i și primind dela ei rapoarte.

Principala casă conspirativă a rețelei spionajului titoist la Timisoara era locuința numitelor Gorjia Todorovic, unde locuia Dusan Iovanovici când venea în acea localitate și unde se întâlnea cu agenții săi:

În afară de crearea rețelei de spionaj din Banat, organele U.D.B.-ei și-au infiltrat agentura lor și în alte regiuni ale țării, ca și în București.

Asfel, acuzatul Bassler Djuro arată că el a fost recrutat de Vasa Jupanacsi, funcționarul Ambasadei, în Martie-Aprilie 1948, primind numele conspirativ de „Stanco”.

Acuzatul Bassler Djuro arată deasemenea că din 1946 a avut legătura cu Dușan Iovanovici, căruia i-a dat rapoartele informative până la plecarea acestuia din țară, Aprilie-Mai 1948. DUPA ACEASTA A PRIMIT CA LEGATURA ÎN MUNCA DE SPIONAJ PE OFITERUL U.D.B. DOBRITA BOGDANOVICI, CARE LUCRA LA BUCUREȘTI CAMUFLAT ÎN CONSUL IUGOSLAV.

După plecarea din țară a lui Dușan Iovanovici, activitatea de spionaj a fost condusă de maiorul U.D.B.-a, spionul Ranco Zet, secretarul Ambasadei Iugoslave din București, după cum arată acuzatul Stanoevici Bojidar.

„După plecarea lui Dușan Iovanovici din această muncă, în primăvara lui 1948, locul lui a fost luat de Ranco Zet, secretar la Ambasada Iugoslavă din București”.

Pentru îndeplinirea intențiilor sale criminale Tito a strecurat agenți ai U.D.B.-ei în organe și instituții care fuseseră create de Guvernul Român, pentru asigurarea unei vieți naționale libere a populației Iugoslave din România.

Acuzatul Milos Todorov mărturisește: „În prima perioadă a activității sale, când stătea la Timisoara și mergea deasemenea și în safe cu populația sărbă, Dușan Iovanovici se amesteca deschis în treburile organizațiilor din România — Frontul Antifascist Slav și mai târziu Uniunea Culturală Democratice Slavă — prin care ducea linia politică trasată de siguranța Iugoslavă din care făcea parte. Sub camuflajul acestor organizații și-a creat o rețea conspirativă de spionaj, care activa tot pentru siguranța Iugoslavă și care era compusă din: Silin Miladin, Vuletic Zoran, Radosavlevici Svetomir și alții”.

Acelaz acuzat subliniază rolul unor elemente din conducerea Uniunii Asociațiilor Culturale Democratice Slave, în constituirea rețelei spionajului titoist:

„Dușan Iovanovici ducea o vie activitate informativă și a folosit îndeosebi pentru crearea rețelei sale de informații, anumite elemente din Uniunea Culturală Democratice Slavă din România”. Acest lucru este în întregime confirmat de acuzatul Stanoevici Bojidar:

„Ambasada Iugoslavă din Banatul românesc pentru U.D.B.-a o dublă rețea informativă. Una complet legală în toate aspectele ei și strict conspirativă, compusă în principal din profesorii și invatătorii Iugoslavi și alte elemente fără legătură organizatorică legală și a doua creată în sânul Organizației Slave care avea o activitate legală în cecece privea munca organizatorică și care, la adăpostul și sub pretextul activității organizației, ducea muncă ilegală și conspirativă de informații”.

Deasemenea, spionajul titoist a folosit și Librăria „Cartea Iugoslavă”, deschisă la Timisoara prin gria Guvernului R. P. R. pentru a asigura dezvoltarea culturii naționale a populației Iugoslave din România.

Gorjia Todorovic funcționar la această librărie, este aceea care pune la dispoziția spionilor casa conspirativă și tot ea primea rapoartele informative dela diferiți spioni titoiști.

Bora Iacovlevici, director al librăriei, avea propria rețea de spionaj, ca și Zoran Vuletic, directorul adjunct al librăriei.

Acelaz rol de centru de spionaj l-a avut și Comisia de Navigație Fluvială Iugoslavă din Timisoara, condusă de Miroc Petrovici, în realitate ofițer al U.D.B.-ei.

Deasemenea și Delegația Iugoslavă în Comisiunea Dunărească dela Orșova constituia un centru al spionajului titoist.

Ing. Marcovici și soferul Dusco erau principalele persoane care strângeau rapoartele dela informatori.

Cu spionajul în România se ocupa nu numai Ambasada Iugoslavă, dar și direct ofițerii U.D.B.-ei, din Iugoslavia, așa de exemplu: în toamna anului 1947, maiorul U.D.B. Radivoi Radovici dela directia I-a informati și recrutat ca agent pe Angelco Pelovic din comuna Socol, jud. Caras și Stoevici Gheorghe, comisar de Politie din Oravița, cu care ținea legătura directă, chemându-l la întâlnire la Biserica Albă, Iugoslavia, în casa conspirativă a lui Dusetovici și cu alți ofițeri U.D.B.-a: căpitan Vascil, locotenent Mirovici și sublocotenent Radulovici.

Deasemenea, Radivoi recrutează în 1946 și pe Sava Bugarschi.

Pentru instruirea agenților recrutați din sânul invatătorilor Iugoslavi din România, li U.D.B. Mirovici a venit în Banat, în Decembrie 1946 — Ianuarie 1947, sub masca de inspector școlar.

În afară de aceasta, el a recrutat la santerul Samat-Sarajevu, o agențură pe care a trecut-o în România.

Așa cum a folosit unele elemente reacționare din cadrul Frontului Antifascist Slav U.D.B.-a și-a întors oamenii săi la conducerea Uniunii Asociațiilor Culturale Slave.

Despre aceasta acuzatul Milos Todorov arată:

„Cu ocazia organizării Uniunii Culturale Democratice Slave, Dușan Iovanovici care se asigurase de totala mea ascultare față de el m'a împins cu ajutorul altor conducători ai Uniunii, recrutați de el, la postul de secretar general al Uniunii Culturale Democratice Slave din România”.

Clica lui Tito a încercat prin agențura ei în R. P. R. să defăimeze P. C. R. și apoi P. M. R., în scopul de a rupe populația Iugoslavă din Banatul românesc de Partid și de a împinge la crime împotriva regimului de democrație populară din țara noastră”.

Acuzatul Milos Todorov arată:

„Organele Siguranței Iugoslave, conform directivei primite dela Tito și guvernul său, în activitatea lor de spionaj și diversei duse pe teritoriul R. P. R., au acționat și în direcția defăimării și punerii în umbră a Partidului Comunist Român, apoi a Partidului Muncitoresc Român. Prin această linie se urmărea atragerea populației sărbe din România spre politica titoistă și dirijarea ei în acțiunile de diversiune și subminare a democrației populare din R.P.R.”.

Acuzatul Silin Miladin, referindu-se la această problemă, arată:

„În primăvara anului 1948, Milos Todorov venind acasă, adică în comuna Dinaș, m'a chemat la el acasă unde m'a întrebat despre activitatea Partidului și activitatea și popularitatea Organizației Slave, întrebându-mă totodată, care era mai multă autoritate, Partidul sau Organizația Slavă. Eu am răspuns:

„Partidul și activitatea și popularitatea Organizației Slave, întrebându-mă totodată, care era mai multă autoritate, Partidul sau Organizația Slavă. Eu am răspuns:

„Partidul și activitatea și popularitatea Organizației Slave, întrebându-mă totodată, care era mai multă autoritate, Partidul sau Organizația Slavă. Eu am răspuns:

„Partidul și activitatea și popularitatea Organizației Slave, întrebându-mă totodată, care era mai multă autoritate, Partidul sau Organizația Slavă. Eu am răspuns:

(Continuare în pag. 3)

Actul de acuzare in procesul grupului de spioni si tradatori in slujba serviciului de spionaj al elicii fasciste a lui Tito

(Urmare din pag. 2-a)

puns ca Partidul Raspunsul meu l-a suparat foarte mult pe Milos Todorov, spunandu-mi ca nu Partidul, ci Organizatia Slava trebuie sa fie aceea care sa aiba mai multa autoritate si popularitate in comuna si in jurul careia noi avem obligatia de a mobiliza toate elementele iugoslave din comuna, deoarece, aceasta este singura linie justa pe care noi iugoslavii trebuie sa o urmam.

Pentru a putea indeplini cat mai eficienta sarcina de subminare a regimului nostru democratic, U.D.B.-a a dat ordin de a face sa parandă, in aparatul de stat al R.P.R. si in organizatiile de partid, la posturi cat mai importante, agentura sa.

„La inceputul lunii Ianuarie 1948, la consfatuirea avuta cu Dusan Iovanovici la locuinta Goritei Todorovic, acesta mi-a spus... ca in R.P.R. se lveste o alta problema, ca se vor infiinta organe de conducere cum sunt Comitetele Provizorii, cooperative etc. Aici trebuie sa cautam noi, ca sa intre oamenii nostri. Ce n'am da noi sa avem si un ministru. Astfel, cand Partidul va cere propuneri si referinte dela Organizatia Slava pentru diferite posturi de conducere, noi trebuie sa avem oamenii nostri pregatiti pe care sa-i propunem.”

Iar acuzatul Milos Todorov, arata concret cum a procedat U.D.B.-a cu el: „Dusan Iovanovici, atunci cand m-a incredintat sarcina de a activa pentru el pe linie de spionaj, mi-a dat instructiuni ca, pentru a reusi in aceasta activitate, sa caut sa ma apropiez cat mai mult de persoanele cu care vin in contact in special din conducerea P.C.R. si apoi P.M.R. si in general de conducatorii institutiilor de Stat, inclusiv Minister, si sa caut sa viu in contact cu ele cat mai des, pentru ca in acest fel se pot aciona pe linia trasata de el.

„Totodata, Dusan Iovanovici mi-a spus ca pentru a putea satisface atat sarcina de spionaj, cat si sarcina trasata de Siguranta Iugoslava prin el, voi fi impins de el la posturi de conducere si de raspundere politice.

„Acesta o va face dealtfel si cu alte elemente care vor fi necesare pentru serviciul lor.”

In continuare actul de acuzare arata: „Toata aceasta multipla si criminala activitate a agentilor cailui fascist Tito era menita sa serveasca interesele imperialistilor americani si englezii carora Tito le-a vandut libertatea si independenta poporului iugoslav si in jugul carora uneltea sa traga si tara noastra.

In legatura cu scopurile marşavelor actiunii titoliste in Republica Populara Romana, acuzatul Milos Todorov recunoaste:

„Acesta activitate de spionaj si diversivitate, organizata si desfăşurată de Ambasada Iugoslavă din Bucureşti, pe teritoriul Republicii Populare Române, prin functionarii săi, in realitate ofiteri ai

U.D.B.-ei, sub directiva Guvernului Iugoslav al lui Tito, a avut ca scop impiedicarea construirii socializmului in R.P.R.”

Demascarea lui Tito si a bandei lui de tradatori, prin Rezolutia Biroului Informativ, in luna 1948, a sporit vigilenţa tuturor forţelor progresiste a popoarelor iubitoare de pace si libertate impotriva uşaşilor bandei de spioni si asasinii in slujba imperialismului provocator de războale.

Dela nationalismul burghez clica titolista a trecut la fascism, a trecut in intregime si deschis in lagarul imperialistilor provocatori de războale. Ca si impotriva celorlalte tari de democratie populara, fascisti lui Tito dela Belgrad si-au intensificat cu furie criminala mişcarea lor activitate impotriva regimului de democratie populara din tara noastra. Pe langa mijloacele de actiune folosite pana atunci, pe langa agentii inrebutinati pana la Rezolutie, Tito a pus in miscare noi forme de activitate banditeasca, a recrutat alti ticalosi, tradatori ai poporului iugoslav, ai socialismului si ai democratiei.

Primul loc in crimele puse la cale si savarsite de Tito prin agentii lui din R.P.R. il ocupa, ca si mai inainte, cuibul de spioni din Ambasada Iugoslavă din Bucureşti, unde actiunea criminala este condusa pe rand de Ranco Zeţ, Voia Baldjici, Dobrita Bogdanovici si Drago Rafai.

O formă nouă a activitatii criminale a Ambasadei Iugoslave din Bucuresti este difuzarea clandestină de material subversiv, broşuri si manifeste prin care se calomniaza marea Tara a Socializmului victorios si tarile de democratie populara si se atata la ura impotriva Partidelor Comuniste si Muncitoristi din aceste tari.

Materialul subversiv adus in cantitati masive prin curieri diplomatice, care calcă astfel in mod flagrant uzatele informativale a fost difuzat, indată după Rezolutie, prin Librăria „Cartea Iugoslavă” din Timişoara si prin anumiţi oameni necunoscuti, care treceau granita, aduceau si raspandeau material in toamna anului 1948. In Banat s-au organizat trei centre de difuzare pe care le dirijau invatatorii: Panta Luchici, Marşal Ante si Coico Vucmircovic.

In legatura cu aceasta acuzatul Bosco Laticl declara: „Difuzarea materialului din Iugoslavia a inceput in Banat in luna August a anului 1948. La inceput acest material venea prin Librăria „Cartea Iugoslavă” din Timişoara si prin anumiţi oameni necunoscuti, care treceau granita, aduceau si raspandeau material in toamna anului 1948. In Banat s-au organizat trei centre de difuzare pe care le dirijau invatatorii: Panta Luchici, Marşal Ante si Goico Vucmircovic. Materialul îl primeau fie din Ambasada, fie direct de peste graniţi. Materialul din Ambasada era ridicat direct de unul din cei trei invatatori care s-au deplasat in acest scop de mai multe ori la Bucureşti, iar materialul venea din Iugoslavia prin curieri diplomatice.”

Potrivit unui ordin expres al U.D.B.-ei, Ambasada Iugoslavă, prin U.D.B.-işti Baldjici si Bogdanovici, a pornit direct la difuzarea mate-

rialului subversiv prin posta, după adrese furnizate de spionii Stoianov Pavle si prin echipe de functionari ai Ambasadei, care strecurau noaptea pe furis, in curşile cetătenilor, fiţucile murdare ale elicii din Belgrad. Au fost identificate ca făcând parte din aceste echipe de difuzare a materialului subversiv, functionarii Ambasadei Dobrita Bogdanovici, Petrina Zvanco, Vladimir Carisici, Voia Baldjici, Drago Rafai, Mira Rafai, Dusco Iancovici, Bosco Laticl si Medici Nicola.

Bosco Laticl si Medici Nicola au fost dealtfel surprinşi pe când raspandeau material subversiv in noaptea de 16 Iulie 1949 si arestati.

Ambasada Iugoslavă prin Bosco Laticl organiza si direct difuzarea de material subversiv in Banat si a recrutat in acest scop pe Giurgiev Pera si Giurgiev Bogdan din comuna Saravale.

Odăta cu actiunea de subminare a regimului nostru de democratie populara prin difuzarea de material subversiv, Ambasada Iugoslavă a intensificat si actiunea de spionaj.

Voia Baldjici si Dobrita Bogdanovici se deplasează frecvent pentru primirea rapoartelor informative din Banat si deasemenea Bosco Laticl culege direct informatii cu caracter militar.

Acuzatii Stanoevici Bojidar, Milutinovici Nicola, Nedici Vida si mariorii Nicol Lazar, Vemic Lazar, Nedomacichi Marinceo si Petrov Bora, acoti in detaliu cum ofiterii de U.D.B.-a Voia Baldjici, Ranco Zeţ, Dobrita Bogdanovici si Drago Rafai, camuflati in diplomati iugoslavi la Ambasada din Bucuresti, conduceau direct si permanent activitatea de spionaj din Banat primind rapoarte informative si dând instructiuni pentru culegerea informatiilor in cele trei sectoare: politica, economic si militar.

Despre aceasta, martorul Nicoll Lazar declara: „A venit la Timişoara in luna anului 1948 la „Cartea Iugoslavă” un anume Bogdanovici Dobrita dela Ambasada Iugoslavă din Bucuresti, care m'aduce la o parte si mi-a spus: „Noroc Avram” si a spus că de acum încolo o să lucrez cu el. El atunci mi-a spus să mă informez de cele trei probleme si anume: politica, economic si militare.”

Iar acuzatul Nicola Milutinovici recunoaste: „Functionarii Ambasadei Iugoslave din Bucuresti, cu care am fost legat in actiunea de spionaj in favoarea O.Z.N.-ei si apoi a U.D.B.-ei între 1946—1950 si cărora le-am transmis rapoarte informative si pe de altă parte am primit dela acestia instructiuni si bani pentru munca noastră de spionaj in favoarea Sigurantei Iugoslave (O.Z.N.-a si mai tarziu U.D.B.-a) au fost:

1. Dusan Iovanovici care era secretar al Ambasadei Iugoslave din Bucuresti.

2. Dobrita Bogdanovici, consil si Voia Baldjici.

3. Rafai Drago, secretar al Ambasadei Iugoslave.

Toţi aceştia, sub acoperirea functionilor diplomatice pe care le aveau, au condus direct serviciul de spionaj titolist din România.”

Acuzatii Milutinovici Nicola, Stanoevici Bojidar si Nedici Vidosa ca si mariorii Nedomacichi Marinceo si Ni-

colin Lazar recunosc că au primit pentru ticloasa lor activitate, importante sume de bani.

In legatura cu aceasta Milutinovici Nicola recunoaste: „Pentru serviciile aduse O.Z.N.-ei si apoi U.D.B.-ei, am primit dela acestia circa 150.000 lei. Bani pentru Vida Nedici personal si pentru alimentele pe care le-am cumparat lui Boja Stanoevici cat timp a fost arestat, i-am pus separat.”

Toţi ofiterii de U.D.B.-a, din Ambasada dela Bucuresti, s'au ocupat de pregătirea evadării lui Boja Stanoevici din inchisoarea Timişoara, ca si de pregătirea trecerii frauduloase a frontierei de către acesta. Nicola Milutinovici si Vida Nedici. In acest scop, ei au pregătit prin Isac Milutin acte de identitate false, sustinute de către Isac Milutin, dela Primăria din Bechichere cu Mic unde era functionar si au luat măsuri de inarmare lui Milutinovici.

Bosco Laticl desfăşoară o foarte variată activitate de spionaj, recrutând agentii pentru spionajul titolist pe Giurgiev Pera, Giurgiev Bogdan si Jivanov Rada.

El organizează o casă conspirativă in comuna Cenad, la Jivanov Rada si ajuta lui Gheodos Todorov Ravosa să fugă in străinătate si să se susţină urmării lui justite.

Colonelul Radovici se deplasează frecvent in zona de frontieră, indeosebi la Vârşet si Biserica Albă, de unde conduce direct recrutarea, instructajul si trimiterea frauduloasă peste frontieră a agentilor si spionilor titolisti.

In legatura cu aceasta, acuzatul Pelovici Angelco declara:

„In cursul lunii Iunie 1947, am fost chemat la Despotovici, la care am cunoscut pe maiorul de U.D.B.-a dela Belgrad, Radovici, si pe căpitănel Vasici dela Vârşet. Scopul întâlnirii a fost de a mă cunoaste personal Radovici, pentru a mă recruta in reţeaua lor de spionaj.”

Si mai departe: „După Rezolutia Biroului Informativ am fost chemat de colonelul Radovici, insoţit de Branco, langă graniţa, într-o pădure de siliţi. Aici Radovici m'a cerut informatii... Radovici mi-a spus că eu trebuie să încep munca din nou si mi-a dat si un pachet de manifeste pentru a le imprăştia in comuna Socoli.”

Trădătorul si dusmanul de moarte al socialismului si al democratiei, Tito, înăbuşind în sânge dorinta de libertate a poporului iugoslav, încearcă să realizeze si acum cu sprijinul imperialistilor, planul său de anexare a Banatului românesc la Iugoslavia.

U.D.B.-a, ca si Ambasada Iugoslavă din Bucureşti, lasă să se întrezărească, într'ascuns, planurile banditeşti ale lui Tito, ele proclamă iminenta ocupării Banatului românesc de către clica cailui dela Belgrad.

Martorul Valevici Jiva, relatând sedinta de instructaj avută, după Rezolutia Biroului Informativ, cu sl. de U.D.B.-a, Vismil, dela Biserica Albă, declara:

„La despărţire, sl. Vismil ne-a spus că în curând Banatul ro-

mănesc va fi al Iugoslaviei.”

Planul criminal al lui Tito prevede însă, nu numai agresivitatea din afară, ci si rebeliunea armată impotriva regimului democratic din tara noastra.

Acuzatul Petrov Jiva mărturiseşte că ofiterul de U.D.B.-a Iova Zeţ din Iaşa Tomici, care l-a recrutat ca spion, l-a dat pe langă sarcinile de spionaj si difuzare de material subversiv, si pe aceea că: „Să facă agitatie prin populatia sărbă pentru rebeliune.”

In pregătirea unei rebeliuni armate, un rol important a continuat să-l aibă cuiburile de spioni, camuflati sub denumirea de Ambasada Iugoslavă din Bucureşti. Ofiterii U.D.B.-ei camuflati ca reprezentanti diplomatici la Bucureşti, abuzând de ospitalitatea acordată si călcând în picioare tratatele si uzantele in ter naţionale, au transformat clădirea Ambasadei în depozit de arme si muniţiuni.

Acuzatul Bosco Laticl arată că: „La Ambasada Iugoslavă din Bucureşti, unde făceam serviciul, se găseau in anul 1948 circa 60-70 arme militare „Mauser”, cca 7-10 pistoale automate „Schmaisser” precum si o ladă de grenade defensive. Pe langă acestea, se mai găseau: 2 lazi mari cu muniţie pentru arme, câteva aculete pentru arme si vreo 20 de cutii cu muniţie pentru pistoale automate. Toi în pivnita Ambasadei se găseau circa 5 lazi mari inchise.

In legatura cu aceasta, acuzatul Medici Nicola declara si el: „In pivnita clădirii Ambasadei Iugoslave din Bucureşti, am văzut in anii 1947 si 1948 un depozit de armament si muniţiuni. Erau depozitate următoarele arme si muniţiuni: circa 70-100 carabine „Manlicher” si „Mauser”, 4-5 lazi cu grenade, 5-6 lazi cu muniţie, 6-7 lazi cu arme in care erau circa 300 arme.”

In primăvara anului 1949, asa cum arată acuzatul Medici Nicola, armamentul a fost pregătit pentru întrebuintare: „Acest armament, in luna Martie sau Aprilie 1949, a fost curăţat si uns de către Petrina Zvanco si Lucinic Alois, ambii functionari ai Ambasadei din Bucuresti.

Iar in Mai 1949, a fost transportat dela Ambasada mai aproape de locurile fixate pentru actiune. Tot acuzatul Medici declara:

„Acesta arme si muniţiuni au fost transportate dela Ambasada, in luna Mai 1949, din ordinul U. D. B.-iştilor Rafai Drago si Voia Baldjici cu cele două maşini ale Ambasadei „Horch” si „Capitain”.

Acesta sunt câteva dintre crimele savărsite de către grupul de spioni titolisti, agentii ai imperialistilor americani si englezii, dusmanii inverşunati ai progresului si al păcii.

Actul de acuzare stabileşte in inchetare culpabilitatea ficării din acuzatii, după care face încadrarea juridică a crimelor comise de acuzatii. (A. gorges).

inchesurile sunt pline de patrioti. Au vrut să ne bage cu deasla in „cooperativism” lor unde sunt stăpâni chibaburii.

Dar nu le-a mers. Ei sunt putini iar noi care mergem cu Partidul, pe drumul Uniunii Sovietice, pe drumul păcii, suntem multi si nu ne lăşăm inselati. Sunt sigur că toti trădătorii care joacă in strună anglo-americanilor o să simtă usturătura biclului nostru.

Sunt convins că toti tovarăşii mei din gospodăria colectivă si de aceeaşi părere cu mine, când cer să se dea cea mai aspră pedeapsă acestor dusmanii sălbatici ai poporului nostru muncitor.”

Da, într'adevăr, nenumăraţi sunt acei care merg sub steagul Partidului, pe drumul celui al Uniunii Sovietice si marele Stalin, pe drumul luptei pentru pace, pentru o viaţă fericită.

Si toti aceştia urăsc din adâncul sufletului pe banditii titolisti dela Belgrad care se inarmează până in dinţi spre a împinge omenirea într'un nou măcel. Nenumăraţi sunt acei care cer — într'un glas — sau Slavco Popovici din Cenad-Timis-Torontal — ea banda spionilor si trădătorilor agentii ai elicii fasciste a lui Tito să primească cea mai aspră pedeapsă pe măsura trădării si a crimelor ce le-au savărsit.

Zamfir Brumaru

Decernarea Drapelului Roşu întreprinderilor fruntaşe în întrecerea socialistă

In industria de construcţii

Ministerul Construcţiilor împreună cu Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor Construcţiilor, analizând rezultatele obţinute in perioada semestrului I al anului 1950, constată că sub conducerea permanentă a organizaţiilor de partid si mobilizaţiei de sindicat, muncitorii si tehnicienii din sectorul materialelor de constructii, antrenati in întrecerea socialistă, au depus eforturi pentru a face faţă sarcinilor de plan ce le reveneau pe semestrul I.

Analizând rezultatele obţinute in îndeplinirea Planului de Stat in cadrul semestrului I, in sectorul materialelor de constructii, s'a hotărât acordarea Drapelului Roşu de producţie, muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor si functionarilor Fabricii de ciment TURDA, definiţiunea de până acum a Drapelului.

Deasemenea muncitorii, tehnicienii si functionarii Fabricii de ciment Comarnic si Fabricii de cărămizi Jimbolia, evidenţiate pe sector, si-au îndeplinit si depăşit planul de producţie, obţinând si o creştere importantă a productivităţii muncii.

Ministerul Construcţiilor si Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor Construcţiilor felicită pe muncitorii, tehnicienii si functionarii fabricilor Turda, Comarnic si Jimbolia si cheamă pe toti muncitorii, tehnicienii si functionarii din sectorul materialelor de constructii să si intensifice eforturile in întrecerea socialistă si să întâmpine ziua de 23 August prin realizarea înainte de termen a planului prevăzut până la această dată.

Ministerul Construcţiilor si Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor Construcţiilor hotărât ca in sectorul constructiilor să acorde Drapelul Roşu al producţiei, muncitorilor, tehnicienilor si functionarilor INTREPRINDERII Nr. 1 SOVROMCONSTRUC-TIA-BUCURESTI evidentându-se întreaga fără întreprinderea de Constructii Nr. 12 din Hunedoara.

Comunicatele sunt semnate de tov. Petro Borilă, ministrul Construcţiilor, si tov. Horvat Andrei, secretar al Uniunii Sindicatelor Construcţiilor.

Pe şantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră

Direcţiunea Generală a lucrărilor Canalului Dunăre — Marea-Neagră, împreună cu Sindicatul Construcţiilor Canalului, analizând rezultatele in legătură cu îndeplinirea Planului in prima jumătate a anului 1950 au hotărât decernarea Drapelului Roşu al producţiei şantierului 12 H. din sectorul regional Midia, pentru rezultatele obţinute in mărirea producţiei si productivităţii muncii si reducerea preţului de cost, precum si pentru elanul si disciplina in

muncă de care au dat dovadă muncitorii, tehnicienii si functionarii acestui şantier. Se evidenţiază: şantierul 9 Escavaţii-Nazareea, L. S. 2 C.F.R., Dorobanţu si Întreprinderea 25 Megdila.

Direcţiunea Generală a lucrărilor Canalului Dunăre — Marea-Neagră si Sindicatul Construcţiilor Canalului, îndeamnă muncitorii, tehnicienii si functionarii şantierelor să continue de a-si îmbunătăţi si mai mult munca, prin extinderea întrecerii socialistă si

roşi muncitorii au fost anteaşi naşi ca să ajute mecanicii cinciştişii Popa Constantin, Teodorescu Mihai, Lungu Stefan, Teodorescu Nicolae si Tone Stefan, la îndeplinirea angajamentului luat, de a parcurge 75.000 km. fără spă-lare, locomotivă.

Urmat apoi alegerea delegaţilor. Printre cei aleşi se numără muncitorii care au depus o activitate deosebită in lupta pentru pace, fruntaşi si fruntaşe in producţie ca: Marin Vasile, Ciucă Marin, Crăciun Teodora, Ghica Gheorghe, etc.

Tot in cursul zilei de ieri au mai avut loc alegeri de delegaţi pentru conferinţele regionale ale Comitetelor de luptă pentru pace la Şantiera de locuinţe muncitoreşti din Ferenţel, la ţesătoria Elena Pavel etc.

Statul ne-a dat sămânţă de soi si am făcut recoltă cât nu credeam

Pe aria Nr. 1 din comuna Surăia jud. Putna, batona nu s'ă născu clipă. Aici încează muncitorii din Brigada 1 dela S. M. T.-Floresii: Ichim Ni-Gh. tractorist, Dumitru Ion batona, Contentei Gh. normator si elevul tractorist Cucu Dumitru.

Munca bine organizată de către Comitetul Provizoriu face ca fiecare ţăran muncitor să ştie din vreme când vine rândul la treierat. Pe

arie, este instalat un aparat de radio adus de Căminul Cultural din comună. Acel ce aşteaptă rândul la treieră ascultă ştiri si muzică. Căminii sunt veseli. Batona scoate boabele curate si întregi.

Miron Lazăr, ţăran muncitor din comuna Surăia, a dat cu dragoste cota la colectare. Sandu Coman, ţăran sărac, a obţinut de pe jumătate de ha. 820 kg. grâu. Din acest

grâu a dat la colectare 28 kg. iar 71 kg. grâu a dat pentru sămânţa primii împurmat dela Stat.

„Multimesc din toată inima Partidului si Guvernului că au avut grija de noi, dându-ne sămânţa de soi de am făcut recoltă cât nu mă aşteptam”, spune el, îndrumându-l pe pământul bogat al muncii lui.

V. Manolache corespondent

Predând cota, mi-am îndeplinit o datorie patriotică

Andrei Kertész cu 4 ha. de pământ a realizat o recoltă de grâu de 1535 kg. El a predat o cotă de 404 kg.

Dând cota la Stat si a spus: „Sunt multumit de felul cum s'au stabilit cotele. Predând cota, mi-am îndeplinit o datorie patriotică, si ştiu că aşara am contribuit si eu la apărarea păcii.”

Păcş Const. corespondent

Mari economii datorită unei inovaţii

Preocupati de problema reducerii cheltuielilor tovarăşii Grigorescu Gh. inginer si Dumitrescu Gh. strungar dela Uzina Electrică Constanta, au conceput o inovaţie care aplicată in practică a dat rezulta-

tele dorite. Ei au înlocuit cutia epuratorie de nămol — in sistemul de alimentare cu apă al cazanelor uzinei — cu un dispozitiv nou, numit de ei „separator de nămol”. Datorită acestei inovaţii se rea-

duceau economii de 20,9 tone cărbuni si 15 kg. ulei; iar echipele locomotiv 140.231, compuse din mecanicii Moro-

pele mecanicilor Zardnic Franz si Dănu Gh., ambii decoraţi cu „Ordinul Muncii” cl. III, au economisit 20,9 tone cărbuni si 15 kg. ulei; iar echipele locomotiv 140.231, compuse din mecanicii Moro-

pele mecanicilor Zardnic Franz si Dănu Gh., ambii decoraţi cu „Ordinul Muncii” cl. III, au economisit 21,8 tone cărbuni si 33 kg. ulei.

Păcş Const. corespondent

Succesele brigăzilor de economii

Utilizând cu chibzuită materialul exploziv, brigada de calitate si economii dela camera de piatră Bătuţa-Arad, a realizat in luna August o economie de 46.200 lei.

Lucrând cu spirit de economie si răspundere, cea de a doua brigadă a reuşit dease-

bine să realizeze însemnate economii la repararea si întretinerea utilitatii.

Marinescu Dionisie corespondent

Un milion si jumătate lei economisiti prin recondiţionarea pieselor vechi

La fabrica C.F.R.-Vacone Ploesti se aplică cu succes metoda gospodăririi chibzuite,

obtinându-se totodată însemnate economii. Numai la recondiţionarea de piese vechi,

s-a obţinut de curând o economie de circa 1.500.000 lei.

M. Neagu corespondent

Insemnări din sala Tribunalului

cratiei Slave din România, care le-a servit drept camuflaj legal pentru activitatea de spionaj si de aţătare naţionalistă si in acelaşi timp le-a dat posibilitatea să recruteze agentii si informatori pentru U.D.B.

In aceleaşi scopuri au folosit ei librăria „Cartea Iugoslavă” din Timişoara după cum sub masca antrenării unor invatatori sărbă in actiunea de culturalizare a maseilor, au organizat o altă reţea de spionaj.

Izolarea de masse a agentilor titolisti reiese limpede, între altele si din declaratiile acuzatului Siliu Miladin care arată că, răspunzând la o întrebare a lui Milos Todorov, el a fost nevoit să recunoască puternica influenţă a Partidului Muncitoresc Român in rândurile populatiei muncitoare sărbă din Banat. Acuzatul preculează că acest răspuns l-a scos din sărite pe banditul titolist Todorov, care vedea cu ochii înfrângerea organizaţiei naţionaliste de camuflaj creată de el si complicitul lui.

Izolarea de masse a bandiţilor reiese si din faptul că au fost siliţi să-si recruteze agentii din rândurile elementelor fasciste si duşmănoase regimului democratic, a fostilor aderenti ai generalului Draja Mihailovici, şef de bandă care a sprijinit pe cetro-priorii hitleristi ai Iugoslaviei.

Ofiterii U.D.B. ştiu pe ce fel de oameni se pot bizi. Cunoasteau măsura „idealismului” acestora si-l apreciau cum se cuvine. Asa cum au recunoscut acuzatii Milutinovici Nicola, Stanoevici Bojidar si Nedici Vidosa, serviciile lor de spionaj erau răspătite de bandi pesin. Ei au repetat asa dar — in mic — ceea ce Tito-Rancovici au făcut pe scară largă.

O deosebittă indignare au stărnit in rândurile tuturor celor ce au asistat la proces declaratiile acuzatilor din care a relesit că Ambasada Iugoslavă din Bucuresti devenise un centru spre care porneau toate firele, organizaţiei de spionaj titolist, in slujba imperialismului american aţătător la război, că nu numai acuzatii Bosco Laticl si Medici Nicola ci si alţi „diplomaţi” ca Dusan Iovanovici, Ranco Zeţ, Dobrita Bogdanovici, Voia Baldjici si Rafai Drago, foloseau functionile lor diplomatice doar ca o acoperire a adevăratelor lor activităţi de conducători ai serviciului de spionaj titolist, de ofiteri ai U.D.B.-ei. Mai mult, functionarii ai Ambasadei, ca Dobrita Bogdanovici, Petrina Zvanco, Vladimir Carisici, Drago Rafai, Mira Rafai, Dusco Iancovici au făcut parte din echipe care imprăştiau noaptea pe furis, manifeste titoliste, Bosco Laticl si

Medici Nicola au fost dealtfel arestati pe când raspandeau noaptea material subversiv.

Prima zi a procesului a constituit un puternic indemn la sporirea vigilenţei oamenilor muncii, la ură fierbinte impotriva spionilor titoliste care, la norocul stăpânilor lor americani, nu se dau înlăturati dela omni crimă pentru a face ca omii muncitori care abia si-a îndreptat spinarea fără a mai simţi asupra-i băta ciocului si si care a început să se buce de rodul muncii si luptei sale, — să fie siliţi să cunoască din nou traul de căine al robului lipsit de drepturi, să cunoască din nou urgia războiului.

La esirea din saja de sedinte in Gospodăria Agricultură Colectivă „Stefan Plavăţ” din comuna Cenad, jud. Timiş-Torontal, El ne-a vorbit despre minunata recoltă obţinută anul acesta in gospodăria sa colectivă. Au obţinut până la 3000 kg. grâu la ha. Nicolodată nu s'au putut bucura ţăranii săraci si mijlocaşi din partea locului de asemenea recolte.

„Si lată că toamă viaţa această nouă au vrut ticloasi de spioni titolisti; să ne-o fure — ne-a spus dănsul. Au vrut să ne-ăpă Banatul de Patria noastră si să-l alipească de Iugoslavia in care sunt slăpăni bancherii americani, in care

inchesurile sunt pline de patrioti. Au vrut să ne bage cu deasla in „cooperativism” lor unde sunt stăpâni chibaburii.

Dar nu le-a mers. Ei sunt putini iar noi care mergem cu Partidul, pe drumul Uniunii Sovietice, pe drumul păcii, suntem multi si nu ne lăşăm inselati. Sunt sigur că toti trădătorii care joacă in strună anglo-americanilor o să simtă usturătura biclului nostru.

Sunt convins că toti tovarăşii mei din gospodăria colectivă si de aceeaşi părere cu mine, când cer să se dea cea mai aspră pedeapsă acestor dusmanii sălbatici ai poporului nostru muncitor.”

Da, într'adevăr, nenumăraţi sunt acei care merg sub steagul Partidului, pe drumul celui al Uniunii Sovietice si marele Stalin, pe drumul luptei pentru pace, pentru o viaţă fericită.

Si toti aceştia urăsc din adâncul sufletului pe banditii titolisti dela Belgrad care se inarmează până in dinţi spre a împinge omenirea într'un nou măcel. Nenumăraţi sunt acei care cer — într'un glas — sau Slavco Popovici din Cenad-Timis-Torontal — ea banda spionilor si trădătorilor agentii ai elicii fasciste a lui Tito să primească cea mai aspră pedeapsă pe măsura trădării si a crimelor ce le-au savărsit.

